

2.

Знаменна:

10.

meien bdt.

3.

4.

5.

✻✻✻✻✻✻✻✻

9.

8.

7.

•Был ли у вас кто

E. H. Björkbooms Boktryckeri.

6.

5.

4.

511

Det roar mig i Lunden att wara;
Förgäfwes jag ropar ditt namn, söta
du! Och Echo i bergen mig svarar —
Utt! hur gråmer det mig att höra dess
ljud. Jag drömmar mig wara dig nära,
Jag ropar, du kommer, jag ber: Du
wille mig ej öfwergifwa! Och i dröm-
men omfamnar jag dig.

2.

Den wännen jag högt ännu älskar
 Har sökt sig en annan, det har jag
 förspört; Jag önskar hon ej si-
 dgålla, Alla de smärtor hon hafwer
 mig gjort. Åh! hwad har jag nu för
 min trohet? Jo, derför jag blifwit så
 illa belönt. För din skuld jag warit
 så nöjder, Det hafwer du sielf också
 rönt.

3.

5.

4.

3.

Iffwet på samma fatt smata. Sag Iff-
 twer helt allena förnåder med min del,
 Som Herren uti himmelen mig unnar,
 Och glömmmer så gerna alla dina fel,
 Och ofta du din wissa mig förunnar.

lärer wißt aldrig få nalkas dig mer:
Swad min sorg den blir stor uppå
fjorden. Du tager en annan och med
honom dig förenar, Jag lemnar mig
åt sorgen och sofwer helt allena; Men
aldrig din skönhet skall narra mig mer,
Så sant Herren mig lifwet förunnar!

Den Tredje:

Min wån! männ' mig ej himmelen
håmnar? Ditt hjerta bör waka och se
hwad det gör! Ej ömhetens tårar du
lemnar, Du hatar mig wist fastän du
ej bör. Wi har du förskjutit ett hjer-
ta, Som älskar och wördar dig än?
O himmel! hur stor är min smärta:
Får aldrig jag kallas din wån?

2.

Himmelen ser hur mycket jag lider,
Det bär du väl tro, som orsaken är:
Glädjenes sol för mig ej framskrider,
En hjertat beständigt i sorgdrågt sig
klår. O Herre, förlåt att jag knotar!
— Du gifvit mig hjerta och bröst —
Då sorgen mig dagligen hotar Och al-
drig jag får någon tröst.